

[Hartvig Frisch.]

Valuta—, og af Svin og Æg regner man med ca. 60 pCt. — ogsaa fremmed Valuta.

Nu skal denne Betaling, som ordnes over en Clearing, til syvende og sidst effektueres i tyske Varer. Forholdet er jo som ved en Tællemaskine, hvor der kun kan gaa Betaling den ene Vej, men aldrig den anden i andet end Varer; i Penge, Valuta, Guld kan der aldrig gaa Betaling sydfra nordpaa. Nu er da Spørgsmaalet, hvorledes denne Betaling skal effektueres. Man maa erindre, at den gamle Samhandel mellem Landene fandt saaledes, at Spørgsmaalet om Sættelsen af de Varegrupper, som blev aftaget, blev afgjort efter vedkommende Lands Behov, der aftog dem. Under den gamle Ordning af Samhandelen var det saaledes, at naar der foregik en stor Eksport, kom der Valuta til Landet, og saa havde Landets Købmænd selv Mulighed for at afgøre, hvilke Varegrupper de ønskede at aftage, fordi det var ganske ligegyldigt, hvilket Land de aftog dem i. Men som den nuværende Handel foregaar, er det den fremmede Magt, der kan afgøre, hvilke Varegrupper den ønsker at betale i, og dermed rejser der sig uægteligt et nationaløkonomisk meget vanskeligt Spørgsmaal; det ene Hensyn, der maa tages, er Hensynet til vore andre Handelstraktater, og det er jo mærkeligt at se, at Partiet Venstre i sin Agitation aldrig med et Ord omtaler, at der er særdeles mange Forpligtelser, som vi har overtaget over for England vedrørende mange af de Varegrupper, som netop specielt Tyskerne ønsker at sælge. Det andet Hensyn er Hensynet til Landets Forsyning med Raastoffer, som jeg ogsaa mener kan paaregne Interesse hos samtlige danske Statsborgere for hele vort Erhvervs-livs Skyld. Men saa kommer det tredje Punkt, og dér vil man fra Venstres Side sætte ind — de kalder det Hensynet til vor største Eksportgren. Men jeg vil gerne gøre opmærksom paa noget, der kom tydeligt frem ved Oplysninger om de Valutaattester, der var udstedt paa det tyske Marked. Det viser sig nemlig, at den Agitation, der dér føres angaaende den beskyttede Industri, og hvorved man vil give det Indtryk, at Befolkningen, bare Regeringen nedbrød dette Værn, kunde faa billigere og udmærkede Varer fra Udlandet, slet ikke

holder Stik. Med den nugældende tyske Markkurs er det et meget stort Spørgsmaal, om dette Land overhovedet paa en Række Omraader er konkurrencedygtigt over for dansk Industri, og dertil kommer ogsaa den Risiko, jeg før omtalte, som Staten har, men som tillige de private vil faa ved Afslutning af Kontrakter i Mark. Hvem vil som privat Forretningsmand se bort fra den Risiko? Og det vil jo i mange Tilfælde sige, at Regeringen kunde komme til at staa over for at skulle paanøde den danske Befolkning dyrere Varer af Hensyn til Afsætningen af vore Landbrugsprodukter. Det maa vi i hvert Fald være klar over, naar dette Spørgsmaal skal gøres op.

Jeg vil gerne i Forbindelse hermed sige et Par Ord om Kulhandelen. Denne Ordning kom jo netop frem som en Nødvendighed for Staten, fordi den private Handel ikke kunde udnytte de Valutaattester, der var udstedt, og den Ting kan i hvert Fald siges om Kulhandelen, at den med Hensyn til den Risiko, som i Øjeblikket løbes, er gunstig for Danmark i Clearing-Spørgsmaalet, fordi det dér ikke mere er en bestemt Valuta, der handles i, men det drejer sig om et Vareparti, der vil være uafhængigt af eventuelle Ændringer i Valutaen.

Jeg har fremført disse Bemærkninger, fordi det forekommer mig, at det er nødvendigt, at man tager ganske simpelt nationaløkonomisk paa dette Spørgsmaal, og jeg vil derom tillige rette bestemte Bemærkninger imod Venstres ledende Mand i disse Spørgsmaal, imod Landstingsmand Hauch. Der har jo altid været en meget fremtrædende Syrlighed i Venstres Vædsker — det er vel derfor, Partiet altid er løbet skilt ad, saaledes som vor politiske Historie viser. For Landstingsmandens Vedkommende er navnlig den smilende Syrlighed, i høj Grad iblandet Underfundighed, karakteristisk. Vi har hørt ham tale nu for nylig til det jyske Landbrug, og jeg vil gerne med den højtærede Formands Tilladelse citere et Par Bemærkninger, som viser denne Underfundighed. Hr. Hauch udtalte en Beklagelse af, at Konverteringen ikke var gennemført.

„Man har i vide Kredse opført, at det før Valget eksisterende Landstingsflertal var Skyld heri. Denne Hindring eksisterer i hvert Fald ikke efter den 22.